คู่มือการปฏิบัติงาน
งานจัดเก็บรายได้

องค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ

จัดทำโดย

กองคลัง

คำนำ

งานจัดเก็บและพัฒนารายได้ กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ อ.กระบุรี จ.ระนอง มีภารกิจในการจัดเก็บภาษีค่าธรรมเนียมและการพัฒนารายได้ ที่ต้องจัดเก็บเอง ประกอบด้วยภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีป้าย ซึ่งนับเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารการจัดเก็บภาษีให้เป็นไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมทั่วถึงและเป็นธรรม ดังนั้น เพื่อให้การจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมทุกประเภท ดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและ ถูกต้อง งานจัดเก็บและพัฒนารายได้ กองคลัง จึงจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานจัดเก็บรายได้ เพื่อให้ผู้มีหน้าที่ รับผิดชอบที่ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บรายได้ปฏิบัติงานตามแนวทางเดียวกันที่ถูกต้อง ภายใต้กรอบของ กฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกำหนดบังคับไว้ให้เป็นมาตรฐานและให้เป็นแนวทาง เดียวกันในการบริการประชาชน

งานจัดเก็บและพัฒนารายได้
กองคลัง

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

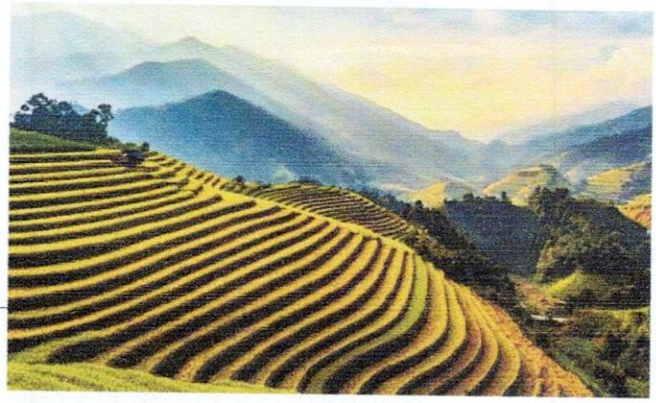
ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี คือ ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง

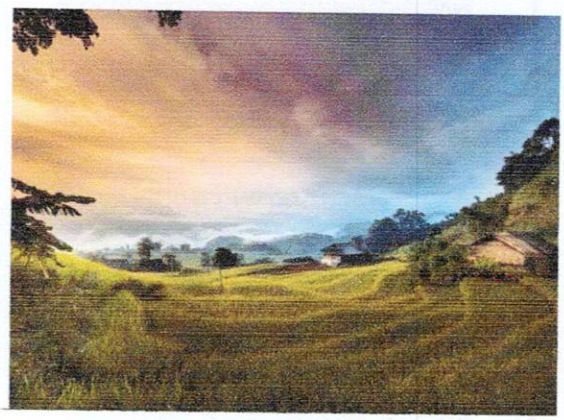
ที่ดิน หมายความว่า พื้นดิน พละให้หมายความรวมถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย (แม่น้ำและทะเล ไม่ถือเป็นที่ดินตามพระราชบัญญัตินี้)

ที่ดินที่ต้องเสียภาษี ได้แก่

(๑) ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล เช่น โฉนด ตราจอง ตราจองที่ตราว่าได้ทำประโยชน์ นส.๓, นส.๓ก และนส.๓ข

(๒) ที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล แต่อยู่ในความครอบครองขอ หรือนิติบุคคล เช่น สปก.๔ และที่ดินอันเป็นทรัพย์สินของรัฐซึ่งมีการเข้าไปครอบครองหรือทำประโยชน์ เป็นต้น

สิ่งปลูกสร้าง หมายความว่า โรงเรือน อาคาร ตึก หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่บุคคลอาจเข้าอยู่อาศัย ใช้สอยได้ หรือที่ใช้เป็นที่เก็บสินค้าหรือประกอบการอุตสาหกรรมหรือพาณิชยกรรม และให้หมายความรวมถึงอาคารชุด ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดที่ได้ออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดแล้ว หรือแพที่บุคคลที่มีไว้เพื่อหาผลประโยชน์ด้วย

<u>นิยามคำว่า</u> สิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัตินี้มีเจตนารมณ์ที่ต่างออกไปจากนิยามของคำว่า “โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง” อย่างอื่นตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนพละที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ดังนั้น การพิจารณาว่าอะไรเป็นสิ่งปลูกสร้างจึง ไม่พิจารณารวมถึงเครื่องจักรซึ่งเป็นส่วนควบของโรงเรือนแต่อย่างใด

กรณีสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ระหว่างก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จ และยังไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ไม่ถือเป็นสิ่งปลูกสร้างที่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

สิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ

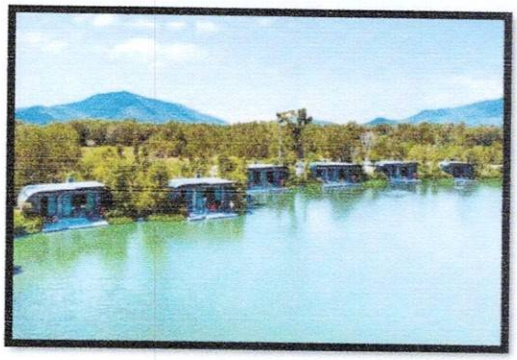
คลังสินค้า

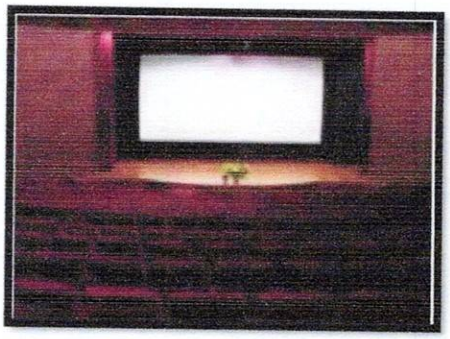
สถานศึกษา

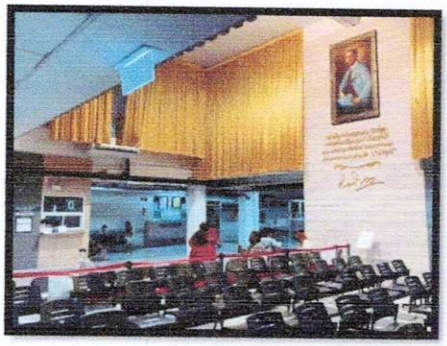
โรงแรม

โรงมหรสพ

สถานพยาบาล

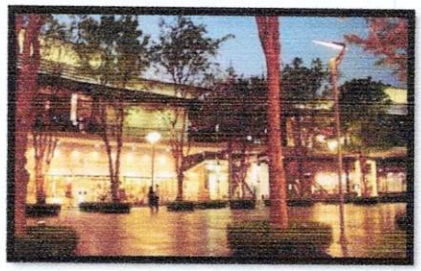
สำนักงาน

ภัตตาคาร

ห้างสรรพสินค้า

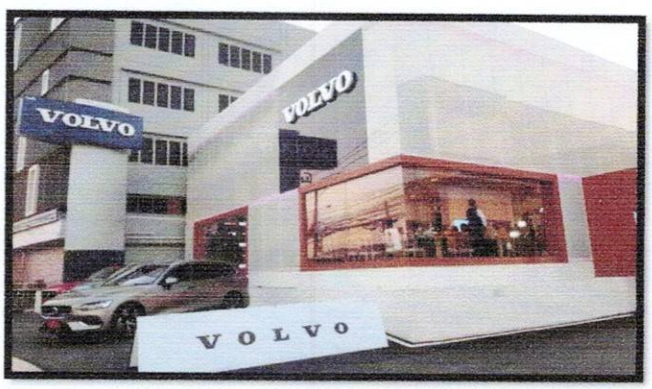

โรงงาน

ลานคอนกรีต

โชว์รูม

รั้ว

ถนน

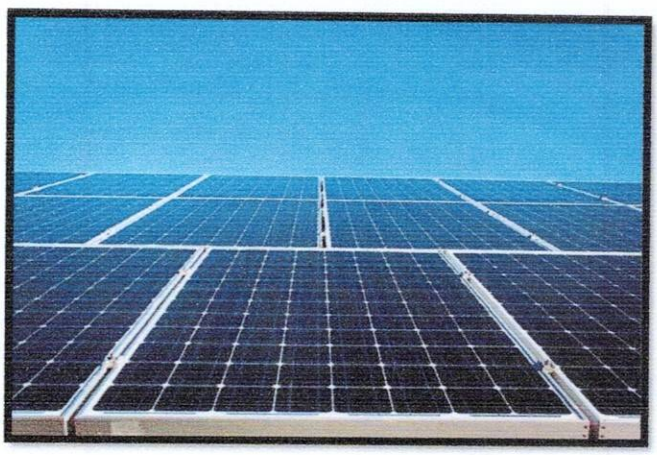
ลานคอนกรีต

เสาไฟฟ้า

แผงโซลาเซลล์

เสาส่งสัญญาณอินเตอร์เน็ต

ทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นภาษี

พระราชบัญญัติภาษีที่ดินพละสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดรายละเอียดของทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้น ไม่ต้องเสียภาษีที่ดินพละสิ่งปลูกสร้างไวในมาตรา ๘ ดังนี้

๑. ทรัพย์สินของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐซึ่งใช้ในกิจการของรัฐหรือของหน่วยงานของรัฐในกิจการหรือสาธารณะที่ มิได้ใช้หาผลประโยชน์

๒. ทรัพย์สินที่เป็นที่ทำการองค์การสหประชาชาติ

๓. ทรัพย์สินที่เป็นที่ทำการสถานทูตหรือสถานกงสุลของต่างประเทศ

๔. ทรัพย์สินของสภากาชาดไทย

๕. ทรัพย์สินที่เป็นศาสนาสมบัติไม่ว่าของศาสนาใดที่ใช้เฉพาะเพื่อการประกอบศาสนกิจหรือกิจการสาธารณะหรือทรัพย์สินที่เป็นอยู่ของพระสงฆ์

๖. ทรัพย์สินที่ใช้เป็นสุสานสาธารณะหรือ ฌาปนสถานสาธารณะที่มิได้รับประโยชน์ตอบแทน

๗. ทรัพย์สินที่เป็นของมูลนิธิหรือองค์การหรือสถานสาธารณกุศลตามที่กระทรวงรัฐมนตรีว่ากระทรวงการคลังประกาศกำหนด เฉพาะที่มิได้มิได้ใช้หาผลประโยชน์

๘. ทรัพย์สินของเอกชนเฉพาะส่วนที่ได้ยินยอมให้ทางราชการจัดให้ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด

๙. ทรัพย์ส่วนกลางที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกันสำหรับเจ้าของร่วมตามกฎหมาย

๑๐. ที่ดินอันเป็นสาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน

๑๑. ที่ดินอันเป็นพื้นที่สาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑๒. ทรัพย์สินอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เช่นทรัพย์สินพระมหากษัตริย์เฉพาะที่ไม่ได้ใช้หาผลประโยชน์

ฐานภาษี

มูลค่าทั้งหมดของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างโดยการคำนวณมูลค่าของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างเป็นไปตามราคาประเมินทุนทรัพย์ของอลังหาริมทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิพละนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินที่คณะอนุกรรมการประจำจังหวัดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์

ราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งปลูกสร้างที่เป็นห้องชุด

ราคาประเมินทุนทรัพย์ของอลังหาริมทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินที่คณะอนุกรรมการประจำจังหวัดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์และบัญชีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งจากกรมธนารักษ์ หรือสำนักงาน

อัตราการจัดเก็บ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

เกษตรกรรม

อัตราเพดาน 0.15%

อัตราที่จัดเก็บ

มูลค่า (ลบ.)	อัตรา (%)
0 - 75	0.01
75 - 100	0.03
100 - 500	0.05
500 - 1,000	0.07
1,000 ขึ้นไป	0.1

บุคคลธรรมดา

ได้รับยกเว้น อปท. ละ
ไม่เกิน 50 ล้านบาท

ภาระภาษี
(บุคคลธรรมดา)

มูลค่า (ลบ.)	ค่าภาษี (บ.)
50	0
100	5,000
200	40,000

บ้านพักอาศัย

อัตราเพดาน 0.3%

อัตราที่จัดเก็บ

มูลค่า (ลบ.)	บ้าน (บ้านหลังหลัก)	บ้าน + ที่ดิน (บ้านหลังหลัก)	บ้านหลังอื่น
0 - 10	ยกเว้นภาษี	ยกเว้นภาษี	0.02
10 - 50	0.02		
50 - 75	0.03	0.03	0.03
75 - 100	0.05	0.05	0.05
100 ขึ้นไป	0.1	0.1	0.1

ภาระภาษี

มูลค่า (ลบ.)	บ้านหลังหลัก (ยกเว้น 50 ลบ.)	บ้านหลังอื่นๆ
50	0	10,000
100	20,000	30,000
200	120,000	130,000

อื่นๆ (พาณิชยกรรม)

อัตราเพดาน 1.2%

อัตราที่จัดเก็บ

มูลค่า (ลบ.)	อัตรา (%)
0 - 50	0.3
50 - 200	0.4
200 - 1,000	0.5
1,000 - 5,000	0.6
5,000 ขึ้นไป	0.7

ภาระภาษี

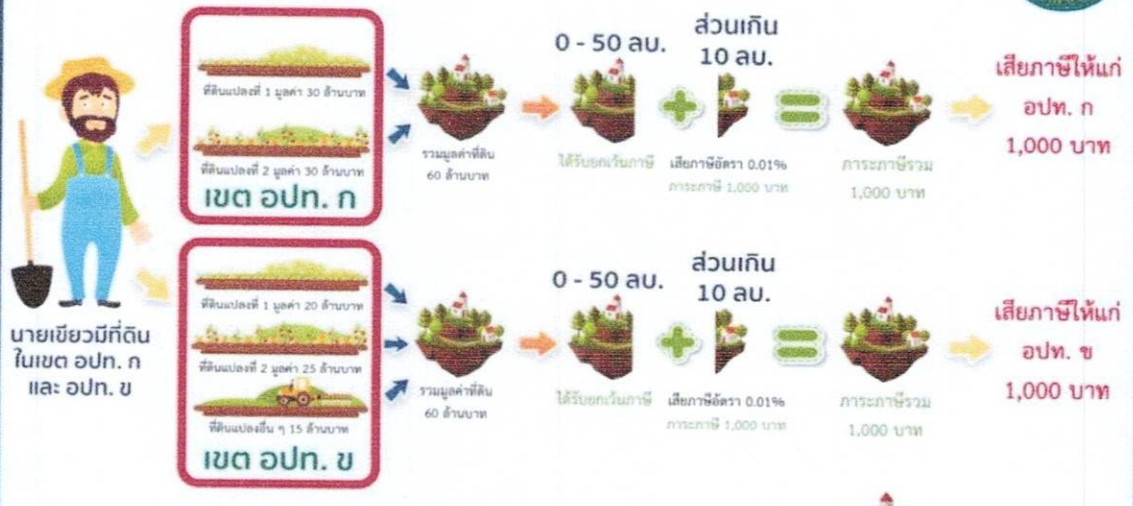
มูลค่า (ลบ.)	ค่าภาษี (บ.)
50	150,000
100	350,000
200	2,250,000
1,000	4,750,000

ที่รกร้างว่างเปล่า

อัตราเพดาน 1.2%

เพิ่มอัตรา 0.3% ทุก 3 ปี
แต่อัตราภาษีรวมไม่เกิน 3%

การคำนวณภาษี เกษตรกรรม

สรุป ภาระภาษีรวมทั้ง 2 เขต อปท. ของนายเขียว
เท่ากับ 2,000 บาท

Change For Good
เปลี่ยนเพื่อโลกที่ดีกว่า

การคำนวณภาษี การใช้ประโยชน์ที่ดินหลายประเภท

การแบ่งฐานภาษีในการคำนวณ
กรณีใช้ประโยชน์ร่วมหลายประเภท

ที่อยู่อาศัย
= [มูลค่าสิ่งปลูกสร้าง + มูลค่าที่ดิน) − ยกเว้น 50 ล้านบาท*]
*เจ้าของใช้เป็นที่อยู่อาศัยหลัก โดยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน
× อัตราภาษี (อัตราภาษีที่อยู่อาศัย)

พาณิชยกรรม = (มูลค่าสิ่งปลูกสร้าง + มูลค่าที่ดิน) × อัตราภาษี (อัตราภาษีอื่น ๆ)

เกษตรกรรม*
*เข้าหลักเกณฑ์การประกอบเกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยระบบ
= [มูลค่าสิ่งปลูกสร้าง + มูลค่าที่ดิน) − ยกเว้น 50 ล้านบาท*]
*กรณีบุคคลธรรมดา ยกเว้น 50 ล้านบาท/1 เลข ครัว
× อัตราภาษี (อัตราภาษีเกษตรกรรม)

ภาระภาษีทั้งหมด = ภาษีส่วนที่อยู่อาศัย + ภาษีส่วนพาณิชยกรรม + ภาษีส่วนเกษตรกรรม

Change For Good
เปลี่ยนเพื่อโลกที่ดีกว่า

การคำนวณภาษี บ้านพักอาศัย

Change For Good
เปลี่ยนเพื่อโลกที่ดีกว่า

การคำนวณภาษี บ้านหลายหลังบนที่ดิน

การแบ่งฐานภาษีในการคำนวณ *กรณีปลูกบ้านในที่ดินของบิดา*

บิดา : ที่ดิน + บ้าน − ยกเว้น 50 ล้านบาท

บุตรคนที่ 1 : บ้าน − ยกเว้น 10 ล้านบาท

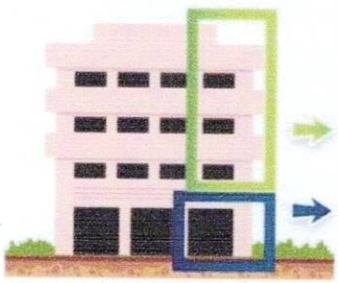
บุตรคนที่ 2 : บ้าน − ยกเว้น 10 ล้านบาท

บุตรคนที่ 3 : บ้าน − ยกเว้น 10 ล้านบาท

หมายเหตุ : 1. บ้านทั้ง 3 หลังมีทะเบียนบ้านแยกกัน
2. บิดาและบุตรใช้ที่อยู่อาศัยเป็นบ้านหลักและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านแต่ละหลัง

Change For Good
เปลี่ยนเพื่อโลกที่ดีกว่า

การคำนวณภาษี การใช้ประโยชน์หลายประเภท

การแบ่งฐานภาษีในการคำนวณ
กรณีใช้ประโยชน์ร่วมหลายประเภท
ชั้นบนอยู่อาศัย ชั้นล่างทำการค้า

สัดส่วนที่อยู่อาศัย = พื้นที่อาคารส่วนที่ใช้อยู่อาศัย / พื้นที่อาคารทั้งหมด

สัดส่วนทำการค้า = พื้นที่อาคารส่วนที่ใช้ทำการค้า / พื้นที่อาคารทั้งหมด

ภาษีส่วนที่อยู่อาศัย :

[มูลค่าอาคารส่วนที่ใช้อยู่อาศัย + (มูลค่าที่ดิน × สัดส่วนที่อยู่อาศัย) − ยกเว้น 50 ล้านบาท*]

*เจ้าของใช้เป็นที่อยู่อาศัยหลัก โดยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

× อัตราภาษี (อัตราภาษีที่อยู่อาศัย)

ภาษีส่วนที่ทำการค้า :

[มูลค่าอาคารส่วนที่ใช้ทำการค้า + (มูลค่าที่ดิน × สัดส่วนทำการค้า)] × อัตราภาษี (อัตราภาษีอื่น ๆ)

ภาระภาษีทั้งหมด = ภาษีส่วนที่อยู่อาศัย + ภาษีส่วนที่ทำการค้า

การคำนวณภาษี อาคารพาณิชย์

การแบ่งฐานภาษีในการคำนวณ

กรณีอาคารพาณิชย์ 2 ห้องที่เจ้าของเป็นบุคคลเดียวกัน

สัดส่วนที่อยู่อาศัย = พื้นที่อาคารส่วนที่ใช้อยู่อาศัย / พื้นที่อาคารทั้งหมด

สัดส่วนทำการค้า = พื้นที่อาคารส่วนที่ใช้ทำการค้า / พื้นที่อาคารทั้งหมด

ภาษีส่วนที่อยู่อาศัย :

มูลค่าอาคาร ส่วนที่ใช้อยู่อาศัยทั้ง 2 ห้อง + (มูลค่าที่ดินทั้งหมด × สัดส่วนที่อยู่อาศัย) − ยกเว้น 50 ล้านบาท × อัตราภาษี (อัตราภาษีที่อยู่อาศัย)

ภาษีส่วนที่ทำการค้า :

[มูลค่าอาคาร ส่วนที่ใช้ทำการค้าทั้ง 2 ห้อง + (มูลค่าที่ดินทั้งหมด × สัดส่วนทำการค้า)] × อัตราภาษี (อัตราภาษีอื่น ๆ)

ภาระภาษีทั้งหมด = ภาษีส่วนที่อยู่อาศัย + ภาษีส่วนที่ทำการค้า

หมายเหตุ : 1. เจ้าของใช้เป็นที่อยู่อาศัยหลัก โดยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน
2. อาคารพาณิชย์ทั้ง 2 ห้องใช้เลขที่เดียวกัน

การคำนวณภาษี ห้องชุด

การแบ่งฐานภาษีในการคำนวณ *กรณีห้องชุด*

Freehold โอนกรรมสิทธิ์

บ้านหลังหลัก : [มูลค่าห้องชุด − ยกเว้น 50 ล้านบาท] × อัตราภาษี (อัตราภาษีที่อยู่อาศัย)

บ้านหลังอื่น : มูลค่าห้องชุด × อัตราภาษี (อัตราภาษีที่อยู่อาศัย)

Leasehold เช่าระยะยาว ทำสัญญาเช่าที่กรมที่ดิน

[มูลค่าที่ดิน + มูลค่าอาคารทั้งหมด] × อัตราภาษี (อัตราภาษีที่อยู่อาศัย)

ผู้มีหน้าที่ที่ต้องเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

๑. บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง

๒. ผู้ครอบครองหรือทำประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอันเป็นทรัพย์สินของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นการเข้าไปทำประโยชน์หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

๓. ผู้มีหน้าที่ชำระภาษีแทน ได้แก่

(๑) ผู้จัดการมรดกหรือทายาท ในกรณีผู้เสียภาษีถึงแก่ความตาย

(๒) ผู้จัดการทรัพย์สิน กรณีที่ผู้เสียภาษีเป็นผู้ไม่อยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งว่าด้วยสาบสูญ

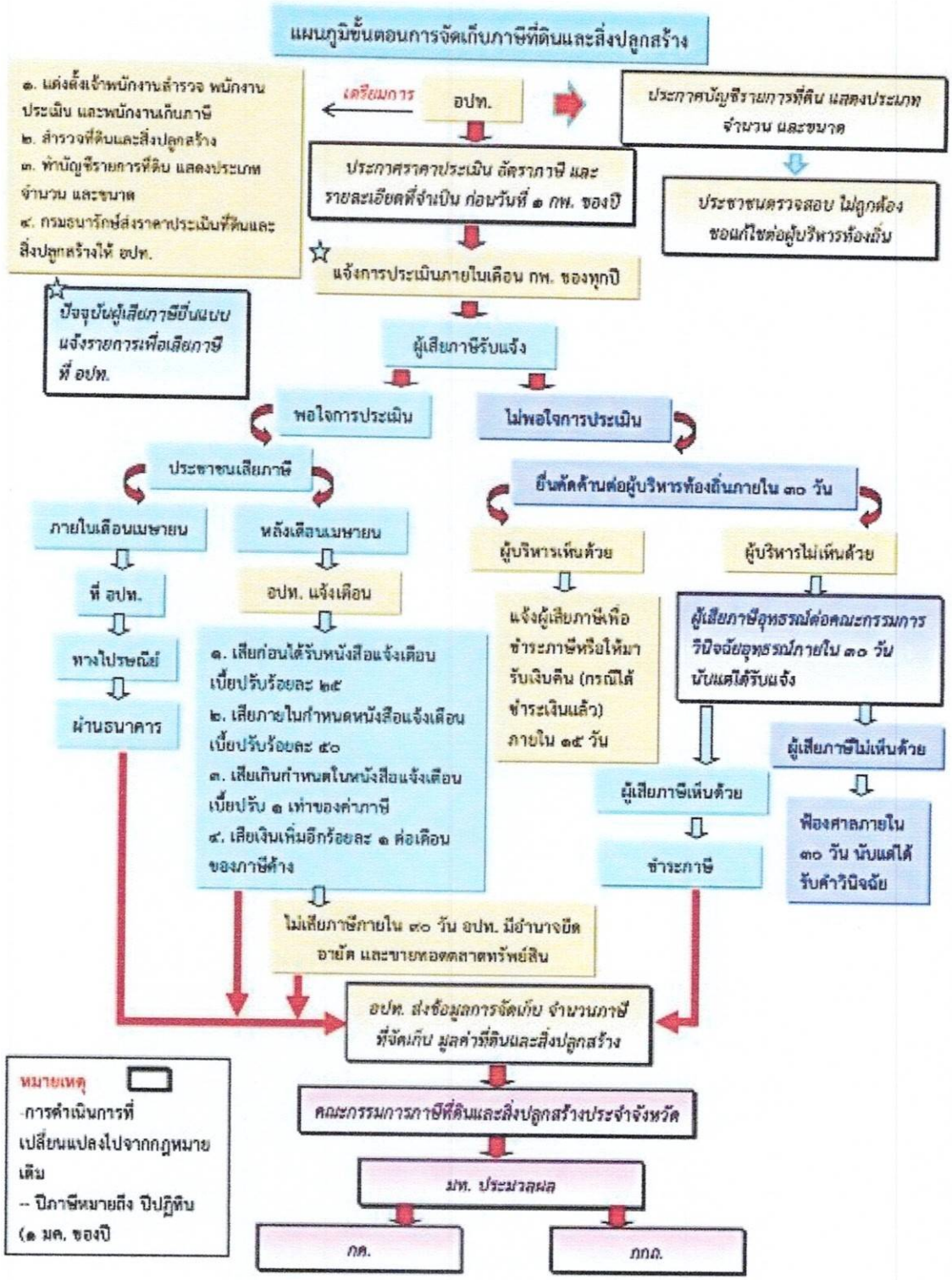
(๓) ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ในกรณีที่ผู้เสียภาษีเป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ผู้แทนของนิติบุคคล ในกรณีที่ผู้เสียภาษีเป็นนิติบุคคลทั้งนี้จะต้องมีหนังสือมอบอำนาจ เป็นหลักฐานมาแสดงต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานด้วย

(๕) ผู้ชำระบัญชี ในกรณีที่ผู้เสียภาษีเป็นนิติบุคคลเลิกกันโดยมีการชำระ

(๖) เจ้าของรวมคนใดคนหนึ่ง ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีเป็นของบุคคลหลายคนรวมกัน

๔. กรณีที่ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินนั้นเป็นของต่างเจ้าของกันให้เจ้าของที่ดินและเจ้าของสิ่งปลูกสร้างนั้นเป็นผู้เสียภาษี

แผนภูมิขั้นตอนการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
๑. แต่งตั้งเจ้าพนักงานสำรวจ พนักงานประเมิน และพนักงานเก็บภาษี
๒. สำรวจที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
๓. ทำบัญชีรายการที่ดิน แสดงประเภท จำนวน และขนาด
๔. กรมธนารักษ์ส่งราคาประเมินที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้ อปท.
เตรียมการ
อปท.
ประกาศบัญชีรายการที่ดิน แสดงประเภท จำนวน และขนาด
ประชาชนตรวจสอบ ไม่ถูกต้อง ขอแก้ไขต่อผู้บริหารท้องถิ่น
ประกาศราคาประเมิน อัตราภาษี และรายละเอียดที่จำเป็น ก่อนวันที่ ๑ กพ. ของปี
แจ้งการประเมินภายในเดือน กพ. ของทุกปี
ปัจจุบันผู้เสียภาษียื่นแบบแจ้งรายการเพื่อเสียภาษีที่ อปท.
ผู้เสียภาษีรับแจ้ง
พอใจการประเมิน
ไม่พอใจการประเมิน
ประชาชนเสียภาษี
ยื่นคัดค้านต่อผู้บริหารท้องถิ่นภายใน ๓๐ วัน
ภายในเดือนเมษายน
หลังเดือนเมษายน
ผู้บริหารเห็นด้วย
ผู้บริหารไม่เห็นด้วย
ที่ อปท.
ทางไปรษณีย์
ผ่านธนาคาร
อปท. แจ้งเตือน
๑. เสียก่อนได้รับหนังสือแจ้งเตือน เบี้ยปรับร้อยละ ๒๕
๒. เสียภายในกำหนดหนังสือแจ้งเตือน เบี้ยปรับร้อยละ ๕๐
๓. เสียเกินกำหนดในหนังสือแจ้งเตือน เบี้ยปรับ ๑ เท่าของค่าภาษี
๔. เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑ ต่อเดือน ของภาษีค้าง
แจ้งผู้เสียภาษีเพื่อชำระภาษีหรือให้มารับเงินคืน (กรณีได้ชำระเงินแล้ว) ภายใน ๑๕ วัน
ผู้เสียภาษีอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับแจ้ง
ผู้เสียภาษีไม่เห็นด้วย
ฟ้องศาลภายใน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับคำวินิจฉัย
ผู้เสียภาษีเห็นด้วย
ชำระภาษี
ไม่เสียภาษีภายใน ๓๐ วัน อปท. มีอำนาจยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน
อปท. ส่งข้อมูลการจัดเก็บ จำนวนภาษีที่จัดเก็บ มูลค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
คณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัด
มท. ประมวลผล
กค.
ภกภ.
หมายเหตุ
-การดำเนินการที่เปลี่ยนแปลงไปจากกฎหมายเดิม
-- ปีภาษีหมายถึง ปีปฏิทิน (๑ มค. ของปี

การชำระภาษี

๑.เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหนังสือแจ้งประเมินแก่ผู้เสียภาษีภายในเดือนกุมภาพันธ์แล้ว ผู้เสียภาษีต้องนำเงินมาชำระต่อหนักงานเก็บภาษีภายในเดือนเมษายน ณ ที่ทำการองค์ปกครองท้องถิ่น

๒.องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบให้ส่วนราชการรับชำระภาษีแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำความตกลงเป็นหนังสือกับส่วนราชการนั้น สามารถหักค่าใช้จ่ายในอัตรา ร้อยละ ๓ ของภาษีที่รับชำระไว้แทนได้

๓.ผู้เสียภาษีอาจชำระภาษีโดยทางไปรษณีย์ส่งทะเบียนตอบรับหรือโดยการชำระผ่านธนาคารเช็คธนาคาร

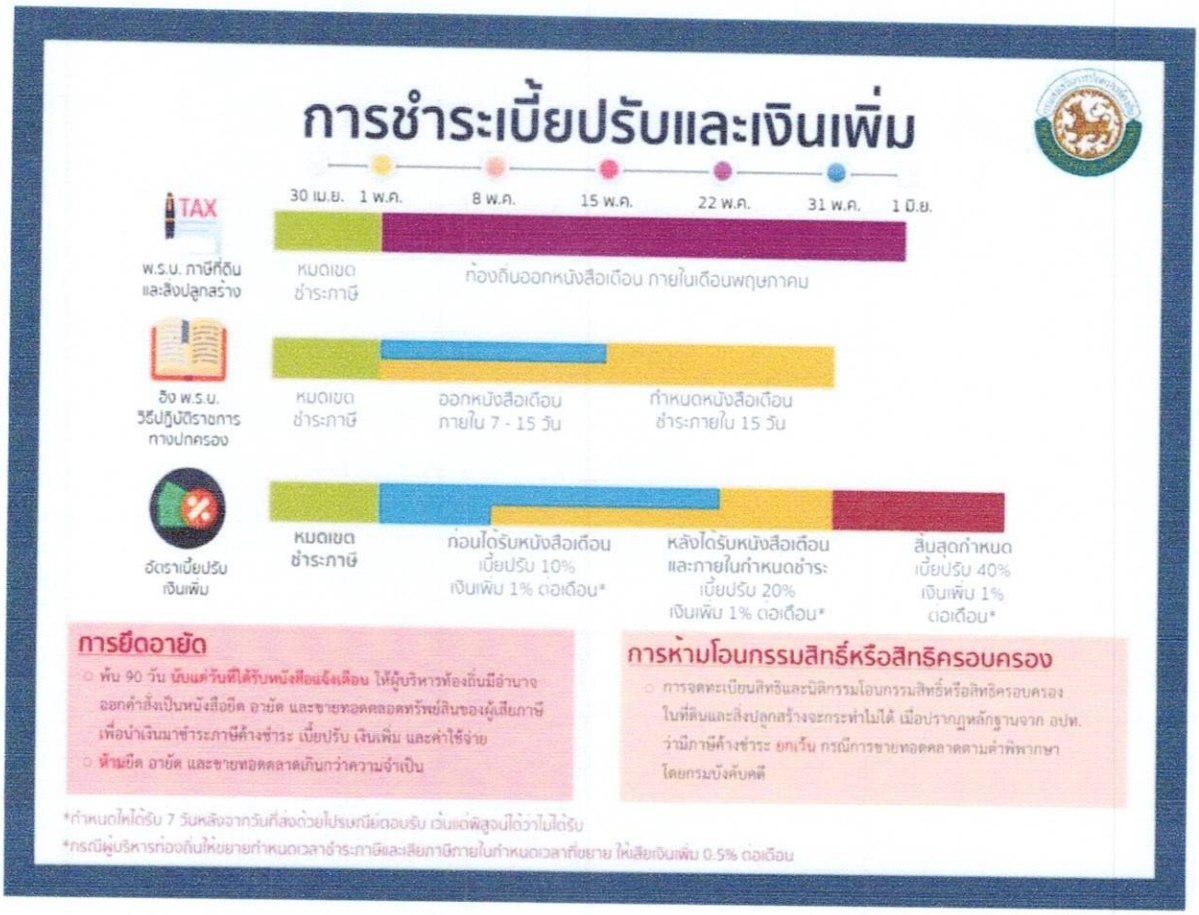
การผ่อนชำระภาษี

ผู้เสียภาษีจะขอผ่อนชำระภาษีก็ได้โดยวงเงินที่จะขอผ่อนชำระจะต้องมีจำนวน ตั้งแต่ ๓,๐๐๐ บาท ขึ้นไป และต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเดือนเมษายนซึ่งกำหนดเวลา ในการผ่อนชำระให้แบ่งได้ไม่เกิน๓ งวดๆ ละ เท่าๆ กัน ดังนี้

๑. งวดที่ ๑ ชำระภายในเดือนเมษายน

๒. งวดที่ ๒ ชำระภายในเดือนพฤษภาคม

๓. งวดที่ ๓ ชำระภายในเดือนมิถุนายน

การคิดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

ถ้าผู้เสียภาษีไม่มาชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องเสียภาษีค้างชำระรวมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ดังนี้

๑. ถ้าผู้เสียภาษีมิได้มาชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนด แต่ต่อมาได้มาชำระภาษีก่อนที่จะได้รับหนังสือ แจ้งเดือน ให้คิดเบี้ยปรับร้อยละ ๑๐ ของจำนวนภาษีค้างชำระ

๒. ถ้าผู้เสียภาษีมาชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในหนังสือแจ้งเดือน ให้คิดเบี้ยปรับร้อยละ ๒๐ ของจำนวนภาษีที่ค้างชำระ

๓. ถ้าผู้เสียภาษีมาชำระภาษีภายหลังจากที่กำหนดในหนังสือแจ้งเดือน ให้คิดเบี้ยปรับร้อยละ ๔๐ ของจำนวนภาษีค้าชำระ

๔. ผู้เสียภาษีที่มิได้ชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑ ต่อเดือนของจำนวนภาษีค้างชำระ เศษของเดือนให้นับเป็น ๑ เดือน โดยให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีจนถึงวันที่มีการชำระภาษี แต่ไม่ให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระ

๕. กรณีผู้บริหารท้องถิ่นให้ขยายกำหนดเวลาชำระภาษี และได้มีการชำระภาษีภายในกำหนดที่ขยายนั้น ให้คิดเงินเพิ่มลดลงเหลือร้อยละ๐.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือน

๖. เบี้ยปรับอาจงดได้ในกรณีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างถูกยึดหรืออายัดตามกฎหมาย โดยผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อของดเบี้ยปรับของภาษีที่ค้างชำระ

การอุทธรณ์ภาษี

ผู้เสียภาษีรายใดได้รับแจ้งการประเมินแล้วไม่เห็นด้วยกับการประเมินตามมาตรา ๔๔ ประเมินเพิ่มเติมตามมาตรา ๕๓ หรือเรียกเก็บภาษีตามมาตรา๖๑เนื่องจากเห็นว่าการประเมินภาษีหรือการ เรียกเก็บภาษีไม่ถูกต้องสิทธิคัดค้านและขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาทบทวนการประเมินหรือการเรียกเก็บภาษี

๑. ผู้เสียภาษียื่นคำร้องต่อผู้บริหารท้องถิ่นภายใน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีหรือเรียกเก็บภาษี

๒. ผู้บริหารต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องดังกล่าว และแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือ

๓. หากผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน จะถือว่าผู้บริหารท้องถิ่นเห็นชอบกับคำร้องของผู้เสียภาษี

๔. กรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นชอบกับคำร้องของผู้เสียภาษี ให้แจ้งจำนวนภาษีที่ต้องเลียเป็นหนังสือไปยังผู้เสียภาษี และให้ผู้เสียภาษีมารับชำระภาษีคืนภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

๕. กรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาไม่เห็นชอบกับคำร้องของผู้เสียภาษี ผู้เสียภาษีมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีโดยยื่นอุทธรณ์ต่อผู้บริหารท้องถิ่นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

๖. ให้ผู้บริหารท้องถิ่นส่งคำอุทธรณ์ไปยังคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ดังกล่าว

๗. คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีมีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสาร โดยให้เวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียก

๘. คณะกรรมการพิจารณาอุธรณ์การประเมินภาษีต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำอุทธรณ์จากผู้บริหารท้องถิ่นและแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทรธณ์ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่พิจารณาเสร็จ

๙. หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดอาจขยายระยะเวลาพอจารณาอุทธรณ์ออกไปอีกได้ แต่ต้องไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา ๖๐ วัน และให้มีหนังสือแจ้งระยะเวลาที่ขยายออกไปพร้อมกับวันครบกำหนดระยะเวลาให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วย

๑๐. ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ขยายออกไปให้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องเป็นคดีต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอพิงผลพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษี แต่ต้องยื่นฟ้องต่อศาลภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดระยะเวลา ดังกล่าว

๑๑. กรณีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีวินิจฉัยให้คืนเงินแก่ผู้อุทธรณ์ ให้แจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อให้มีคำสั่งคืนเงิน และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้มีคำสั่งคืนเงิน

๑๒. ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษี สั่งผู้บริหารท้องถิ่นให้ดอกเบี้ยแก่ผู้ได้รับคืนเงินในอัตราร้อยละ ๑ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินที่ได้รับคืน โดยไม่คิดทบต้น

๑๓. ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่มารับเงินคืนภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๔. ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณอุทธรณ์การประเมินภาษีโดยฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

๑๕. การคัดค้านและการอุทธรณ์ ไม่เป็นการทุเลาการชำระภาษี เว้นแต่ผู้เสียภาษีจะยื่นคำร้องต่อผู้บริหารท้องถิ่นขอให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อน และผู้บริหารท้องถิ่นมีคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีแล้วในกรณีที่ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีเฉพาะส่วนต่างที่เพิ่มขึ้นจากจำนวนภาษีที่ต้องเสียในปีก่อน

๑๖. ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีไว้แล้ว ต่อมาปรากฏว่า ผู้เสียภาษีได้กระทำการใดๆ เพื่อประวิงการชำระภาษี หรือจะกระทำการโอน ขาย จำหน่าย หรือยักย้ายทรัพย์สินทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อให้พ้นอำนาจการยึดหรืออายัด ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งทุเลาการชำระภาษีนั้นได้

ภาษีป้าย

ป้ายที่ต้องเสียภาษี ได้แก่ ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ไม่ว่าจะแสดง หรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือ เครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีใด ๆ

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย

๑. เจ้าของป้าย

๒. ในกรณีที่ไม่มีผู้อื่นยื่นแบบแสดงรายการภาษี หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจ

หาตัวเจ้าของป้ายนั้นได้ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่เป็นผู้มีหน้าที่เสีย ภาษีป้ายตามลำดับ

ระยะเวลาการยื่นแบบแลดงรายการเพื่อเสียภาษีป้าย

๑. เจ้าของป้ายที่มีหน้าที่เสียภาษีป้ายต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ภายในเดือนมีนาคมของทุกปี

๒. ในกรณีที่ดิดตั้งหรือแสดงป้ายภายหลังเดือนมีนาคมหรือติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิม หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขป้ายอันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลงแก้ไขแล้วแต่กรณี

การคำนวณพื้นที่ป้าย อัตราค่าภาษีป้าย และการคำนวณภาษีป้าย

๑. ป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้

๒. ป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้

๓. คำนวณพื้นที่เป็นตารางเซนติเมตร

อัตราภาษีป้าย (บาท/500 ตร.ซม.)

กฎกระทรวงกำหนดอัตราภาษีป้าย
พ.ศ. 2563

ประเภท 1 อักษรไทยล้วน	(ก) ข้อความเคลื่อนที่/เปลี่ยนได้	10
	(ข) ข้อความไม่เคลื่อนที่/เปลี่ยนไม่ได้	5
ประเภท 2 อักษรไทยปนกับต่างประเทศ/ภาพ/เครื่องหมายอื่น	(ก) ข้อความเคลื่อนที่/เปลี่ยนได้	52
	(ข) ข้อความไม่เคลื่อนที่/เปลี่ยนไม่ได้	26
ประเภท 3 ไม่มีอักษรไทย/อักษรไทยอยู่ใต้/ต่ำกว่าต่างประเทศ	(ก) ข้อความเคลื่อนที่/เปลี่ยนได้	52
	(ข) ข้อความไม่เคลื่อนที่/เปลี่ยนไม่ได้	50

เปลี่ยนแปลงแก้ไขจากเดิมเสียเฉพาะจำนวนที่เพิ่มขึ้น
ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียต่ำกว่า 200 เสีย 200

เปลี่ยนแปลงแก้ไขจากเดิมเสียเฉพาะจำนวนที่เพิ่มขึ้น
ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียต่ำกว่า 200 เสีย 200

ประเภทป้าย	อัตราภาษีป้าย (บาท : ๕๐๐ ตร.ซม)	
	ลักษณะป้ายแบบเคลื่อนที่/เปลี่ยน	ลักษณะป้ายแบบคงที่ (นิ่ง)
๑.ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน	๑๐	๕
๒.ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับต่างประเทศและหรือปนกับภาพและหรือเครื่องหมายอื่น	๕๒	๒๖
๓. ป้ายที่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมีภาพหรือเครื่องหมายใดๆ หรือไม่และป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ใต้ หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ	๕๒	๕๐

การผ่อนชำระภาษี

๑. ภาษีป้าย ๓,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๒. ผ่อนชำระเป็น ๓ งวด เท่าๆ กัน

๓. แจ้งความจำนงเป็นหนังสือก่อนครบกำหนดเวลาชำระหนี้

หลักเกณฑ์การผ่อนชำระ

งวดที่ ๑ ชำระภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันรับแจ้งการประเมินค่าภาษีป้าย

งวดที่ ๒ ชำระภายใน ๑ เดือน นับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่ ๑

งวดที่ ๓ ชำระภายใน ๑ เดือน นับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่ ๒

ถ้าผิดนัดในงวดใดถือว่ายกเลิกการผ่อนชำระทั้งหมด จะต้องชำระเงินที่เหลือในคราวเดียว และต้องเสียเงินเพิ่มเท่ากับจำนวนเงินและระยะเวลาที่ค้างชำระอยู่ด้วย

ป้ายติดตั้งปีแรก

๑. คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด

๒. งวดละ ๓ เดือน

๓. เริ่มเสียตั้งแต่งวดที่ติดตั้ง จนถึงงวดสุดท้ายของปี

งวดที่ ๑ มกราคม - มีนาคม = ๑๐๐% ของค่าภาษีป้าย

งวดที่ ๒ เมษายน - มิถุนายน = ๗๕% ของค่าภาษีป้าย

งวดที่ ๓ กรกฎาคม - กันยายน = ๕๐% ของค่าภาษีป้าย

งวดที่ ๔ ตุลาคม - ธันวาคม = ๒๕% ของค่าภาษีป้าย

เงินเพิ่ม

๑.ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนดให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ๑๐ของค่าภาษีป้ายเว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้น ให้เสียเงินเพิ่ม ร้อยละ ๕ ของค่าภาษีป้าย

๒.ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้องทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลงให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ ๑๐ ของค่าภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติมเว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

๓. ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อเดือนของค่าภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็น ๑ เดือน ทั้งนี้ไม่ให้นำเงินเพิ่ม มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามข้อนี้

บทกำหนดโทษ

๑. ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยานหลีกเลี่ยงการเลียภาษีป้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาท ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒. ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาท - ๕๐,๐๐๐ บาท

๓. ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอนป้ายหรือไม่แสดงรายการเลียภาษีป้ายไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ประกอบกิจการ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท

๔. ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งให้มาให้ถ้อยคำหรือให้สั่งบัญชีหรือเอกสารเกี่ยวกับป้ายมาตรวจสอบภายในกำหนดเวลาอันสมควรต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การอุทธรณ์การประเมิน

เมื่อผู้เลียภาษีได้รับแจ้งการประเมิน ภป.๓ แล้วเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมาย โดยต้องยื่นอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้บริหารท้องถิ่นต่อศาลภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันรับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

การขอคืนเงินภาษีป้าย

ผู้เลียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเลียหรือเลียเกินกว่าที่ควรจะต้องเลีย ผู้นั้นมีสิทธิขอรับเงินคืนได้ โดยยื่นคำร้องขอคืนภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่เลียภาษีป้าย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กฎหมายภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒
กฎหมายลำดับรองของพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒
พระราชกฤษฎีกาลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๓
พระราชกฤษฎีกาลดภาษีสำหรับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบางประเภท พ.ศ. ๒๕๖๓
พระราชกฤษฎีกาลดภาษีสำหรับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบางประเภท (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔
พระราชกฤษฎีกาลดภาษีสำหรับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบางประเภท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖
พระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๔
กฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒
กฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖
กฎกระทรวงกำหนดค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒
กฎกระทรวงกำหนดที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒
กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประกาศราคาประเมินทุนทรัพย์ อัตราภาษี และรายละเอียดอื่นในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒
กฎกระทรวงการผ่อนชำระภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒
กฎกระทรวงการงดหรือลดเบี้ยปรับ พ.ศ. ๒๕๖๒
กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณมูลค่าที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ไม่มีราคาประเมินทุนทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒
ประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยกเว้นมูลค่าของฐานภาษีที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างซึ่งเจ้าของเป็นบุคคลธรรมดาใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม
ประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง เหตุจำเป็นทางราชการซึ่งบุคคลธรรมดาต้องย้ายชื่อออกจากทะเบียนบ้าน
ประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดเก็บภาษีที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่มีการใช้ประโยชน์หลายประเภท
ประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัย
ประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม
ประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม (ฉบับที่ ๒)

ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ยกเว้นภาษีที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่เป็นทรัพย์สินของมูลนิธิหรือองค์การหรือสถานสาธารณกุศล

ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณการยกเว้นมูลค่าของฐานภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างซึ่งเจ้าของเป็นบุคคลธรรมดาใช้เป็นที่อยู่อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาทรัพย์สินของเอกชน เฉพาะส่วนที่ได้ยินยอมให้ทางราชการจัดให้ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์

ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ทรัพย์สินของเอกชนที่ใช้เป็นพิพิธภัณฑ์ที่ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดิน

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การดำเนินการตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดำเนินการตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒

กฎหมายภาษีป้าย

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.๒๕๑๐ และฉบับเพิ่มเติม

ประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม ให้หมายถึง การใช้ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างตามความหมายของคำว่า "ประกอบการเกษตร" ในระเบียบคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการบริโภค จำหน่าย หรือใช้งานในฟาร์ม แต่ไม่รวมถึงการทำการประมงและการทอผ้า

การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรมตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่ต่อเนื่องที่ใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรมนั้นด้วย

ทั้งนี้ พื้นที่ต่อเนื่องตามวรรคสอง ต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของพื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม แต่ไม่รวมถึงกรณีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ข้อ ๓ กรณีที่พื้นที่ต่อเนื่องตามประกาศนี้ ทับซ้อนกับพื้นที่ต่อเนื่องตามประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัย ให้พื้นที่ทับซ้อนดังกล่าวเป็นการใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม

ข้อ ๔ การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรมตามข้อ ๒ ของประกาศฉบับนี้ ให้หมายความรวมถึงช่วงเวลาพักการเกษตรเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสภาพที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง การพักที่ดินระหว่างฤดูกาลการผลิต และการตัดวงจรโรค

ข้อ ๕ การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรมตามข้อ ๒ ที่มีชนิดพืช ชนิดสัตว์ หรือลักษณะการใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างตามที่ปรากฏในบัญชีแนบท้ายประกาศฉบับนี้ ให้มีอัตราขั้นต่ำของการประกอบการเกษตรต่อไร่ อัตราพื้นที่คอกหรือโรงเรือน อัตราการใช้ที่ดิน หรือมีลักษณะการใช้ประโยชน์ตามที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

บัญชีแนบท้าย ก

การประกอบการเกษตรที่เป็นการทำไร่ การปลูกผัก การปลูกไม้ผลยืนต้น การปลูกสวนป่า การปลูกป่าเศรษฐกิจ แบบสวนเฉพาะ หรือการปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นแบบสวนผสมที่มีชนิดพืชดังต่อไปนี้ จะต้องประกอบการเกษตร ให้ได้อัตราขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในตาราง จึงจะถือว่าเป็นการใช้ประโยชน์ในการประกอบการเกษตรกรรม

ชนิดพืช	อัตราขั้นต่ำของการประกอบการเกษตรต่อไร่
๑. กล้วยหอม	๒๐๐ ต้น/ไร่
๒. กล้วยไข่	๒๐๐ ต้น/ไร่
๓. กล้วยน้ำว้า	๒๐๐ ต้น/ไร่
๔. กระท้อนเปรี้ยว	๒๕ ต้น/ไร่
พันธุ์ทับทิม	๒๕ ต้น/ไร่
พันธุ์ปุยฝ้าย	๒๕ ต้น/ไร่
๕. กาแฟ	๑๗๐ ต้น/ไร่
พันธุ์โรบัสต้า	๑๗๐ ต้น/ไร่
พันธุ์อราบิก้า	๕๓๓ ต้น/ไร่
๖. กานพลู	๒๐ ต้น/ไร่
๗. กระวาน	๑๐๐ ต้น/ไร่
๘. โกโก้	๑๕๐-๑๗๐ ต้น/ไร่
๙. ขนุน	๒๕ ต้น/ไร่
๑๐. เงาะ	๒๐ ต้น/ไร่
๑๑. จำปาดะ	๒๕ ต้น/ไร่
๑๒. จันทร์เทศ	๒๕ ต้น/ไร่
๑๓. ชมพู่	๔๕ ต้น/ไร่
๑๔. ทุเรียน	๒๐ ต้น/ไร่
๑๕. ท้อ	๔๕ ต้น/ไร่
๑๖. น้อยหน่า	๑๗๐ ต้น/ไร่
๑๗. นุ่น	๒๕ ต้น/ไร่
๑๘. บ๊วย	๔๕ ต้น/ไร่
๑๙. ปาล์มน้ำมัน	๒๒ ต้น/ไร่
๒๐. ฝรั่ง	๔๕ ต้น/ไร่
๒๑. พุทรา	๘๐ ต้น/ไร่
๒๒. แพสชั่นฟรุ๊ต	๔๐๐ ต้น/ไร่
๒๓. พริกไทย	๔๐๐ ต้น/ไร่
๒๔. พลู	๑๐๐ ต้น/ไร่
๒๕. มะม่วง	๒๐ ต้น/ไร่
๒๖. มะพร้าวแก่	๒๐ ต้น/ไร่
๒๗. มะพร้าวอ่อน	๒๐ ต้น/ไร่

ชนิดพืช	อัตราขั้นต่ำของการประกอบการเกษตรต่อไร่
๒๘. มะม่วงหิมพานต์	๔๕ ต้น/ไร่
๒๙. มะละกอ	
(ยกร่อง)	๑๐๐ ต้น/ไร่
(ไม่ยกร่อง)	๑๗๕ ต้น/ไร่
๓๐. มะนาว	๕๐ ต้น/ไร่
๓๑. มะปราง	๒๕ ต้น/ไร่
๓๒. มะขามเปรี้ยว	๒๕ ต้น/ไร่
๓๓. มะขามหวาน	๒๕ ต้น/ไร่
๓๔. มังคุด	๑๖ ต้น/ไร่
๓๕. ยางพารา	๘๐ ต้น/ไร่
๓๖. ลิ้นจี่	๒๐ ต้น/ไร่
๓๗. ลำไย	๒๐ ต้น/ไร่
๓๘. ละมุด	๔๕ ต้น/ไร่
๓๙. ลางสาด	๔๕ ต้น/ไร่
๔๐. ลองกอง	๔๕ ต้น/ไร่
๔๑. ส้มโอ	๔๕ ต้น/ไร่
๔๒. ส้มโอเกลี้ยง	๔๕ ต้น/ไร่
๔๓. ส้มตรา	๔๕ ต้น/ไร่
๔๔. ส้มเขียวหวาน	๔๕ ต้น/ไร่
๔๕. ส้มจุก	๔๕ ต้น/ไร่
๔๖. สตอเบอรี่	๑๐,๐๐๐ ต้น/ไร่
๔๗. สาลี่	๔๕ ต้น/ไร่
๔๘. สะตอ	๒๕ ต้น/ไร่
๔๙. หน่อไม้ไผ่ตง	๒๕ ต้น/ไร่
๕๐. หมาก (ยกร่อง)	๑๐๐-๑๗๐ ต้น/ไร่
๕๑. พืชกลุ่มให้เนื้อไม้	๑๐๐ ต้น/ไร่

หมายเหตุ : (๑) กรณีที่ไม่ปรากฏชนิดพืชตามบัญชีแนบท้ายนี้ ให้ใช้อัตราขั้นต่ำของการประกอบการเกษตรต่อไร่ โดยเทียบเคียงจากชนิดพืชที่มีลักษณะใกล้เคียงที่สุด

(๒) กรณีที่ไม่สามารถเทียบเคียงจากชนิดพืชที่มีลักษณะใกล้เคียงตาม (๑) ได้ ให้พิจารณาตามลักษณะการประกอบการเกษตรในแต่ละท้องถิ่น

บัญชีแนบท้าย ข

การประกอบการเกษตรที่เป็นการเลี้ยงปศุสัตว์ และการเพาะเลี้ยงแมลงเศรษฐกิจและเกษตรอื่น ๆ ที่มีชนิดสัตว์ดังต่อไปนี้ ต้องประกอบการเกษตรให้ได้อัตราขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในตาราง จึงจะถือว่าเป็นการใช้ประโยชน์ในการประกอบการเกษตรกรรม

ชนิดสัตว์		พื้นที่คอกหรือโรงเรือน	การใช้ที่ดิน
โค		ขนาด ๗ ตารางเมตรต่อตัว	๑ ตัวต่อ ๕ ไร่
กระบือ	กระบือโตเต็มวัย	ขนาด ๗ ตารางเมตรต่อตัว	๑ ตัวต่อ ๕ ไร่
แพะ-แกะ	แพะ-แกะโตเต็มวัย	ขนาด ๒ ตารางเมตรต่อตัว	๑ ตัวต่อไร่
สุกร	พ่อพันธุ์	คอกเดี่ยว ขนาด ๗.๕ ตารางเมตรต่อตัว	
	แม่พันธุ์	คอกเดี่ยว ขนาด ๑.๕ ตารางเมตรต่อตัว	
	สุกรอนุบาล	ขนาด ๐.๕ ตารางเมตรต่อตัว	
	สุกรขุน	ขนาด ๑.๕ ตารางเมตรต่อตัว	
	คอกคลอด	ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๖ ตารางเมตรต่อตัว	
	ซองอุ้มท้อง	ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒ ตารางเมตรต่อตัว	
สัตว์ปีกเลี้ยงปล่อย (เป็ดและไก่)		๔ ตารางเมตรต่อตัว (ตามมาตรฐานปศุสัตว์อินทรีย์)	
กวาง		๒ ไร่ต่อตัว	
หมูป่า		๕ ตารางเมตรต่อตัว (เลี้ยงในโรงเรือน) ๐.๒๕ ไร่ต่อตัว (เลี้ยงปล่อย)	
ผึ้ง			บริเวณที่มีพืชอาหารเลี้ยงผึ้ง เช่น เกสร และน้ำหวานดอกไม้ที่สมดุลกับจำนวนรังผึ้ง
จิ้งหรีด			บริเวณพื้นที่เพียงพอและเหมาะสมกับขนาดและจำนวนบ่อ

หมายเหตุ : (๑) กรณีที่ไม่ปรากฏชนิดสัตว์ตามบัญชีแนบท้ายนี้ ให้ใช้อัตราขั้นต่ำของการเลี้ยงปศุสัตว์ และการเพาะเลี้ยงแมลงเศรษฐกิจและเกษตรอื่น ๆ โดยเทียบเคียงจากชนิดสัตว์ที่มีลักษณะใกล้เคียงที่สุด

(๒) กรณีที่ไม่สามารถเทียบเคียงจากชนิดสัตว์ที่มีลักษณะใกล้เคียงตาม (๑) ได้ ให้พิจารณาตามลักษณะการเลี้ยงปศุสัตว์ และการเพาะเลี้ยงแมลงเศรษฐกิจและเกษตรอื่น ๆ ในแต่ละท้องถิ่น

บัญชีแนบท้าย ค

กรณีการประกอบการเกษตรที่เป็นการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้ถือว่าการใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นการใช้ประโยชน์ในการประกอบการเกษตรกรรม

๑. พื้นที่บ่อดิน บ่อปูน กระชังบก บ่อพลาสติก โรงเพาะฟัก หรือพื้นที่ที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในลักษณะอื่นใด ที่ผู้ขุด ผู้สร้าง ผู้จัดทำ เจ้าของ หรือผู้ครอบครอง มีความมุ่งหมายโดยตรงที่ใช้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๒. ที่ดินที่เป็นพื้นที่ต่อเนื่องที่มีกิจกรรมใช้ประกอบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น บ่อพักน้ำ บ่อบำบัดน้ำ คลองส่งน้ำ คลองระบายน้ำ คูน้ำ คันดินขอบบ่อ ถนน และให้รวมถึงสิ่งปลูกสร้างอื่นใด ที่ใช้ประโยชน์เพื่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

การจัดเก็บค่าธรรมเนียมเก็บ ขนมูลฝอย

<u>กระบวนการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเก็บและขนมูลฝอย</u> มีดังนี้

๑. ยื่นแบบคำขอรับบริการจัดเก็บขยะมูลฝอย (กรณีขอครั้งแรก)

๒. ผู้ใช้บริการจัดเก็บขยะมูลฝอย แจ้งข้อมูลขอชำระค่าธรรมเนียม (ชื่อ-สกุล, บ้านเลขที่, หมู่บ้าน) ต่อเจ้าหน้าที่ ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม - ๓๐ กันยายน ของปีถัดไป

๓. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลกับทะเบียนคุมค่าธรรมเนียมเก็บและขนมูลฝอย

๔. เจ้าหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมเก็บและขนมูลฝอย

๕. กรณีประสงค์ขอยกเลิก ยื่นแบบคำขอยกเลิกการใช้บริการจัดเก็บขยะมูลฝอย ภายใน ๗ วัน ด้วยตนเอง ได้ที่งานจัดเก็บและพัฒนารายได้ กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ อ.กระบุรี จ.ระนอง โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆ ต้องเสียค่าธรรมเนียมเก็บและขนมูลฝอย ตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมที่ได้กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติ ขององค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ เรื่อง การจัดการมูลฝอยทั่วไป

<u>การชำระค่าธรรมเนียมเก็บขนมลฝ่อยสามารถชำระได้หลายช่องทาง</u>

- ชำระกับเจ้าหน้าที่ที่ออกบริการจัดเก็บที่บ้าน
- ชำระที่องค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ หมู่ที่ ๑ ตำบลมะมุ ตามวัน เวลา ราชการ
- ชำระโดยผ่านบัญชีธนาคาร ธ.ก.ส. ชื่อบัญชี องค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ สาขากระบุรี เลขที่บัญชี ๐๑๖๑ ๙๒๓๒ ๕๘๖๘ เมื่อโอนเสร็จเรียบร้อยแล้วแจ้งเจ้าหน้าที่ทางโทรศัพท์หมายเลข ๐๗๗ - ๘๗๒ ๑๗๖ เพื่อดำเนินการออกใบเสร็จรับเงินและจัดส่งใบเสร็จรับเงินต่อไป

ระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับค่าธรรมเนียมเก็บและขนมูลฝอย

๑. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน

๒. ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหาดส้มแป้น เรื่องการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อบัญญัติ

การสาธารณสุข องค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ

เรื่อง

การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ

อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติการสาธารณสุข
****

ตามที่ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ ได้มีมติเห็นชอบ (ร่าง) ข้อบัญญัติการสาธารณสุข องค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๖ ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖ และตามหนังสืออำเภอกระบุรี ที่ รน ๐๐๒๓.๘/๑๔๗๔ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๖ แจ้งว่านายอำเภอกระบุรีพิจารณาแล้ว เห็นชอบ (ร่าง) ข้อบัญญัติการสาธารณสุของค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลมะมุแล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติการสาธารณสุของค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๑ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายโชติชัชวาล ลิ้มแสงอุทัย)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติ การสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๖

****

หลักการ

การขยายตัวของชุมชนและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม ปัญหาขยะมูลฝอยจำเป็นจะต้องได้รับการจัดการที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้ปัญหาขยายตัวและรุนแรงยิ่งขึ้น และเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการจัดการและกำจัดขยะมูลฝอย จึงมีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ ว่าด้วยเรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อใช้ในการจัดการขยะมูลฝอย ในเขตพื้นที่รับผิดชอบองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ ตำบลมะมุ อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

เหตุผล

เพื่อให้สอดคล้อง และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งในแง่ของระเบียบข้อกฎหมายในปัจจุบัน ด้วยประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดการขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๗ ได้ระบุเพิ่มเติมให้มีการจัดวางภาชนะสำหรับรองรับมูลฝอยให้เพียงพอและเหมาะสมกับประเภท โดยต้องมีภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน และข้อ ๘ ภาชนะรองรับมูลฝอยตามข้อ ๗ ต้องมีลักษณะที่เหมาะสมกับการใช้งาน โดยมีสีเฉพาะ สำหรับรองรับมูลฝอยแต่ละประเภท หรืออาจกำหนดข้อความหรือสัญลักษณ์อื่นซึ่งแสดงถึงมูลฝอย ประเภทนั้นไว้อย่างชัดแจ้งที่ภาชนะรองรับมูลฝอยแทนก็ได้ ประกอบกับความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงตราข้อบัญญัตินี้ ขึ้น

ข้อบัญญัติ
การสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
พ.ศ.๒๕๖๖

****

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ ว่าด้วยเรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๖ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ และนายอำเภอกระบุรี จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติตำบลนี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๖"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกการบังคับใช้ข้อ "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๘" ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศให้ใช้ "ข้อบัญญัติการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๖"

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

"สิ่งปฏิกูล" หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

"มูลฝอย"หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

"ตลาด" หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วหรือของเสียง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

"สถานที่จำหน่ายอาหาร" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มิใช่ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

"สถานที่สะสมอาหาร" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มิใช่ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำประกอบ หรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

"ราชการส่วนท้องถิ่น"หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ

"ข้อบัญญัติท้องถิ่น" หมายความว่า ข้อบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่งตราขึ้นโดยราชการส่วนท้องถิ่น

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อ ๕ การกำจัดขยะมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมะมุแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น ในกรณีที่มีเหตุอันควรองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการวรรคหนึ่งแทนได้ ภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการกำจัดมูลฝอย ให้คัดแยกมูลฝอยที่จัดเก็บได้ออกเป็นมูลฝอย ที่ย่อยสลายง่าย มูลฝอยที่ย่อยสลายยาก และมูลฝอยที่ไม่ย่อยสลาย ก่อนนำไปกำจัด ทั้งนี้ การกำจัดให้ทำตามความเหมาะสมกับลักษณะทางกายภาพและคุณสมบัติของมูลฝอยนั้น หรือสอดคล้องกับสภาพ ภูมิสังคม และระมัดระวังให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน และชุมชนมีส่วนร่วมและสามารถพึ่งพาตนเองในการกำจัดมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด

ข้อ ๗ การกำจัดมูลฝอย ให้ดำเนินการตามวิธีการหนึ่งหรือหลายวิธี ดังนี้

(๑) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

(๒) การหมักทำปุ๋ยหรือก๊าซชีวภาพ

(๕) วิธีอื่นตามที่องค์การบริหารตำบลมะมุกำหนด หรือคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๘ มีการณรงค์สร้างความรับรู้ ความเข้าใจ และจิตสำนึก ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลดปริมาณ และคัดแยกมูลฝอย เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ มีความตระหนักรู้ และรับผิดชอบในการจัดการมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะ เป็นต้นว่า ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุกำหนด อนุญาตให้จัดทิ้งได้

ข้อ ๑๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใดๆต้องจัดให้มีที่รองรับขยะและมูลฝอยในอาคาร หรือสถานที่นั้นๆให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ โดยแยกประเภทอย่างเหมาะสมและเพียงพอสำหรับรองรับปริมาณขยะที่เกิดขึ้น พร้อมจัดทำถังขยะเปียกครัวเรือนตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ภาชนะรองรับขยะและมูลฝอย ต้องเป็นภาชนะปิดมิดชิด ไม่รั่วซึม และไม่มีกลิ่นเหม็นรั่วออกมาข้างนอก และที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่วมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงและสัตว์ได้ ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ ๑๒ ภาชนะรองรับมูลฝอยที่สาธารณะหรือทางสาธารณะต้องมีลักษณะที่เหมาะสมกับการใช้งาน โดยมีสีเฉพาะสำหรับรองรับมูลฝอยแต่ละประเภท หรืออาจกำหนดข้อความหรือสัญลักษณ์อื่นซึ่งแสดงถึงมูลฝอย ประเภทนั้นไว้อย่างชัดแจ้งที่ภาชนะรองรับมูลฝอยแทนก็ได้

(๑) สีน้ำเงิน สำหรับมูลฝอยทั่วไป

(๒) สีเหลือง สำหรับมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่

(๓) สีแดง สำหรับมูลฝอยที่ ติดเชื้อ/สีแดงสำหรับขยะ เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนในจุดรวมขยะอันตรายชุมชน

ข้อ ๑๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องรักษาบริเวณอาคารหรือสถานที่นั้นไม่ให้มีการถ่าย เท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใดๆทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอันอาจทำให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น ควัน กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำโดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะ หรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๕ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดควรทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือบริเวณนั้นๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หรือเมื่อได้ทำการปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย กำหนดบริเวณที่ต้องทำการขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่หรือบริเวณใดๆจะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจากอาคารสถานที่หรือบริเวณนั้นๆ ซึ่งตนเป็นเจ้าของหรือครอบครองอยู่โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินการกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ (ข.๑) ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมกับหลักฐานต่างๆตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลมะมุกำหนด

ข้อ ๑๘ คุณสมบัติของผู้ขออนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลมะมุกำหนด

ข้อ ๑๙ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอรับใบอนุญาตให้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้วและเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตตามแบบ (บ.๒)

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับอนุญาต ต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียม ตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๑ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ (บ.๓) ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ ๒๒ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ

ข้อ ๒๓ เมื่อผู้รับใบอนุญาต ไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปให้ยื่นคำขอเลิกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ (บ.๔)

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ บ.๔ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐานตามที่กำหนด

ข้อ ๒๕ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการ

และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ บ.๒ โดยประทับตราสีแดงคำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลืออายุใบอนุญาตเดิมเท่านั้น

(๓) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณีและลงเล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๖ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๗ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่างๆตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ บ.๑

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ บ.๒

(๓) คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ บ.๓

(๔) คำขออนุญาตการต่างๆให้ใช้แบบ บ.๔

ข้อ ๒๘ กรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัติการบริหารส่วนตำบลมะมุนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน กรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุจะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ ๒๙ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ

ข้อ ๓๐ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ในข้อ ๙ และข้อ๑๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทถ้วน

ข้อ ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ในข้อ ๑๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทถ้วน หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร

ข้อ ๓๒ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ในข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ หรือ ข้อ ๑๒ มีความผิดตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ในข้อ ๓๗ ข้อ ๓๙ มีความผิดตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๓๔ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 21 มิ.ย. 2566

ลงนาม .....

(นายโชติชัชวาล ลิ้มแสงอุทัย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ

เห็นชอบ

ลงชื่อ.....

(นายประภาส ขุนพิทักษ์)

นายอำเภอกระบุรี

๑๔ มิ.ย. ๒๕๖๖

ภาคผนวก

แบบคำขอรับใบอนุญาต ป.๑

ประกอบกิจการเก็บ ขน หรือจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

ตามข้อบัญญัติข้อบัญญัติ การสาธารณสุของค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๖

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเก็บ ขน หรือจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้ คือ

☐ สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่น ๆ .....

☐ สำเนาทะเบียนบ้านที่รับรองถูกต้อง

☐ สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล (ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล)

☐ หนังสือรับรองอำนาจ ในกรณีที่เจ้าของกิจการไม่มายื่นขออนุญาตด้วยตนเอง

☐ เอกสารหลักฐานอื่น ๆ

๑).....

๒).....

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบกิจการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

( ) เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้ .....

.....

.....

( ) เห็นสมควรไม่อนุญาตเพราะ .....

.....

.....

(ลงชื่อ) ..... เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่ ...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

( ) อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

( ) ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ) ..... เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

ตำแหน่ง .....

วันที่ ...../...../.....

ขอรับรองว่าข้อความตามแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

ข.๒

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการเก็บ ขน หรือจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

เล่มที่..... เลขที่..... ปี.....

อนุญาตให้.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้าน/สำนักงานเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ข้อ ๑. ประกอบกิจการเก็บ ขน หรือจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยใช้ชื่อสถานประกอบการว่า..... ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ทั้งนี้ได้เสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต.....บาท (.....)

ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้อ ๒. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามสุขลักษณะทั่วไปที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติข้อบัญญัติการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๕

ข้อ ๓. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะ ดังต่อไปนี้

๓.๑ .....

๓.๒ .....

๓.๓ .....

ใบอนุญาตฉบับนี้ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ .....เดือน.....พ.ศ.....

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต ป.๓
ประกอบกิจการเก็บ ขน หรือจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า ..... อายุ..... ปี สัญชาติ .....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย..... ถนน .....ตำบล .....

อำเภอ .....จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ ประเภท .....

ตามใบอนุญาตเล่มที่ ..... เลขที่ ...../..... ออกให้เมื่อวันที่ .....เดือน .....พ.ศ.....

ต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

๑. สำเนาบัตรประจำตัว..... (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

๒. สำเนาทะเบียนบ้าน

๓. หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑ .....

๓.๒ .....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต

(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

( ) เห็นสมควรต่อใบอนุญาต

( ) เห็นสมควรไม่อนุญาต

เพราะ .....

.....

.....

(ลงชื่อ) .....เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง .....

วันที่ ...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

( ) อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

( ) ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่ ...../...../.....

แบบคำขอใบอนุญาตทั่วไป ๑.๔

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอต่อ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ

ด้วย.....

.....

.....

มีความประสงค์.....

.....

.....

.....

เอกสารหลักฐานที่แนบ ดังนี้

☐ สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่น ๆ ที่รับรองถูกต้อง

☐ สำเนาทะเบียนบ้านที่รับรองถูกต้อง

ขอรับรองว่าข้อความตามแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

(.....)

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมแนบท้ายข้อข้อบัญญัติข้อบัญญัติ การสาธารณสุของค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ
เรื่อง การจัดการขยะมูลฝอยชุมชน พ.ศ.๒๕๖๖

ลำดับ	รายการ	เดือนละ (บาท)	หมายเหตุ
อัตราค่าเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย			
๑.	บ้านพักอาศัย หลังคาเรือนละ	๑๐๐	
๒.	อาคารพาณิชย์ที่เป็นที่อยู่อาศัยมิได้ประกอบการค้า ห้องละ	๑๐๐	
๓.	อาคารพาณิชย์ที่เป็นที่อยู่อาศัยประกอบการค้า ห้องละ	๑๐๐	
๔.	ร้านอาหารที่เป็นคูหาเดียวหรือหลังเดียว		
	ขนาดเล็ก ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร	๓๐๐	
	ขนาดกลาง ๕๑ – ๑๕๑ ตารางเมตร	๑๕๐	
	ขนาดใหญ่ ๑๕๑ ขึ้นไป	๒๐๐	
๕.	ตลาด		
	ไม่เกิน ๕๐๐ ตารางเมตร	๒๐๐	
	ตั้งแต่ ๕๐๐ – ๑,๐๐๐ ตารางเมตร	๒๕๐	
	ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๓๐๐	
๖.	ประกอบกิจการ เก็บ ขน หรือจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยคิดค่าบริการ	๕๐๐	ชำระและต่อใบอนุญาตรายปี